

Over for *Landbrugskrisen* er Opgaven ikke blot en midlertidig Kriselovgivning, men tillige videregaaende Reformers, som *varigt* kan give større Tryghed, saaledes at den jævnt duelige Landmand kan opnaa rimelige Arbejdsvilkaar. Landsmødet kræver derfor:

1) at den nødvendige Gældssanering snarest gennemføres i Forbindelse med en Videreførelse af Rentesænkningen;

2) at denne Gælds- og Renteordning tilrettelægges saaledes, at opnaaede Lettelser ikke kapitaliseres ved Ejerskifte, hvorfor konjunkturbestemte Afgifter tilstræbes i videst muligt Omfang, saa den ødelæggende Overprioritering fremtidig hindres.

Beskæftigelsesspørgsmaalet maa løses. Arbejdsmulighederne i Danmark vil øges i samme Grad, som det lykkes at genskabe Samhandelen med andre Lande. Den frie Vareudveksling mellem Landene er det sikreste Grundlag for Folkenes Velstand. Saa længe den hindres gennem den herskende Afspærringspolitik, maa det være den danske Regerings Opgave:

at videreføre den paabegyndte Traktatpolitik til Sikring og Fremme af Vareudvekslingen,

at virke i Samarbejde med andre ligesindede Stater paa den hurtigst mulige Tilbagevenden til friere Handels-samkvem.

Over for den økonomisk og moralsk ødelæggende Arbejdsløshed maa ethvert tjenligt Middel anvendes.

1) Kapitalen maa indordne sig under Erhvervslivets ændrede Vilkaar, Rentesænkningen og Billiggørelsen af Fremtidens Kreditgivning er nødvendige Led i Arbejdet for øget Beskæftigelse, hvorfor der i Samarbejde med Nationalbanken som Samfundets Bank maa føres en for Arbejde og Produktion saa imødekommende Kreditpolitik, som Hensynet til Sikkerheden overhovedet muliggør.

2) Nye Produktionsmuligheder maa udnyttes paa Omraader, hvor vort Land ejer de naturlige Betingelser derfor.

3) Erhvervene i Forbindelse med Regeringsmagten maa stærkest mulig fremskynde Tilrettelæggelsen af de arbejds- og udbytteskabende Produktionsomlægninger, som den ændrede Verdensøkonomi gør paakrævet.